

2. Den andra tolkningsfrågan

- a) Ska rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal tolkas så, att den nationella domstol som ska pröva en ansökan om verkställighet av en lagakraftvunnen skiljedom avkunnad i konsumentens utvärde är skyldig, om den har kännedom om de uppgifter avseende de rättsliga och faktiska förhållandena som därvid krävs, att ex officio pröva huruvida en påföljd som föreskrivs i det kreditavtal som finansören har ingått med konsumenten är oproportionerlig, såvitt det enligt nationell processrätt är möjligt att göra en sådan prövning i liknande förfaranden som grundar sig på nationell rätt?
- b) Om det är fråga om en oproportionerlig påföljd för det fall konsumenten inte fullgör sina skyldigheter, ankommer det då på nämnda domstol att vidta alla nödvändiga åtgärder enligt nationell rätt för att säkerställa att påföljden inte är bindande för konsumenten?
- c) Kan en påföljd som motsvarar 0,25 procent per dag, eller 91,25 procent på årsbasis, av det utestående kreditbeloppet anses vara oskäligen på grund av att den är oproportionerlig?

3. Den tredje tolkningsfrågan

Innebär konsumentskyddet inom tillämpningsområdet för unionens bestämmelser (rådets direktiv [93/13/EEG] av den 5 april 1993, Europaparlamentets och rådets direktiv [2008/48/EG] av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG) om konsumentkreditavtal att den nationella domstolen, när de bestämmelser som har antagits för att skydda konsumenten vid konsumentkrediter har kringgåts i avtalet och det med stöd av avtalet redan har inletts en ansökan om verkställighet av ett beslut som fattats i enlighet med en skiljedom, ska förordna om uppskov med verkställigheten eller förordna om verkställighet gentemot gäldenären endast upp till det belopp som motsvarar den del av den beviljade krediten som inte har återbetalats, såvitt det enligt de nationella bestämmelserna är möjligt att göra en sådan prövning av skiljedomen och den nationella domstolen har kännedom om de uppgifter avseende de rättsliga och faktiska förhållandena som krävs?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 12 februari 2010 — Telefónica Móviles España, S.A. mot Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

(Mål C-85/10)

(2010/C 134/26)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo (Spanien)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Telefónica Móviles España, S.A.

Motpart: Administración del Estado (Secretaría de Estado de Telecomunicaciones)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 11.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/13/EG av den 10 april 1997 om gemensamma ramar för allmän auktorisation och individuella tillstånd på tele-tjänstområdet (¹) ... och särskilt kraven på att säkerställa att de bristande resurserna utnyttjas optimalt och på att främja innovativa tjänster tolkas så, att de utgör hinder mot nationell lagstiftning som innebär att en avgift som tas ut på den här typen av resurser (avgift för radiospektrumanvändning) frikopplas från det specifika syfte som tidigare uttryckligen angavs (att finansiera forskning och utbildning inom telekommunikationsområdet samt att fullgöra skyldigheten att tillhandahålla allmännyttiga tjänster), utan att det anges något annat specifikt syfte?
2. Är nationell lagstiftning som innebär att avgiften för ett digitalt DCS-1800-system utan synbara skäl höjs avsevärt, samtidigt som den behålls oförändrad för analoga första generationssystem, exempelvis TACS, förenlig med artikel 11.2 i direktiv 97/13/EG och särskilt med kraven på att säkerställa att de knappa resurserna utnyttjas optimalt och på att främja innovativa tjänster?

⁽¹⁾ EGT L 117, s. 15.